Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Skanning / foto af tekst.

https://uforbederlig.dk

Udarbejdet af Niels Jensen

ALADDIN,

Eventyr-Opera i 4 Acter

(efter „Tusind og een Nat")

af

Hr. Professor E. HORNEMANN.

1ste Act.

1ste Scene.

Mellem Bjergene omkring Ispahan.

Noureddin, en østerlandsk Troldmand, har udfundet, at der mellem Bjergene ligger en underjordisk Hule, hvis Træer, Blomster og Frugter bestaa af Guld og Ædelstene. Hulens største Skat er en underfuld Lampe, tilsyneladende en lille, ubetydelig Kobberlampe; men naar den bringes ud af Hulen op over Jorden, maa den mægtige Aand, som er knyttet til Lampen, lystre enhver Dødelig, som har den i sin Haand, og udføre Alt, hvad han maatte befale. Noureddin kan ikke selv hente Lampen, da kun en uskyldig Yngling formaar at hente den. Han har derfor valgt Aladdin, en fattig Enkes Søn, dertil. Med ham begiver han sig ud til det hemmelighedsfulde Sted mellem Bjergene udenfor Ispahan. Han er fast bestemt paa at tilintetgjøre Ynglingen, det eneste Vidne om Lampens Tilværelse, naar han først har bragt ham Lampen. Aladdin lader sig let lokke ved Løftet om Hulens Guld og Ædelstene; han elsker Sultanens skjønne Datter Gulnare og haaber i Hulen at skaffe sig Rigdomme til at muliggjøre sin Bejlen. Scenen aabnes med, at Noureddin fører Aladdin ned ad Klipperne og lader ham hente Ved til det Baal, som han skal tænde for ved Trolddomskunst at aabne en Nedgang til Hulen gjennem Fjeldvæggen. Da Baalet flammer, kaster Noureddin en sjelden Blomst i Ilden. En Sten med en Jernring stiger op af Ilden. Han befaler Aladdin at trække i Ringen og samtidigt nævne den Kvindes Navn, han elsker højst. Aladdin nævner sin Moder Morgianes Navn; men Stenen kan han ikke rokke. Noureddin trænger ind paa ham og siger, at han maa elske en anden Kvinde højere; tøvende nævner Aladdin Sultanens skjønne Datter Gulnares Navn: Stenen synker i Jorden og Bjerget aabner sig med en Nedgang til den underjordiske Hule.

Førend Aladdin stiger ned, sætter Noureddin en Tryllering paa hans Finger, der skal beskytte ham mod Hulens Aander og gjøre ham det muligt at bringe Lampen. Opfyldt af Haab og Begejstring gaar Aladdin ned i Hulen. Imidlertid udbryder Noureddin i Jubel over al den Magt og Herlighed, der venter ham som Lampens Ejermand. Aladdin bliver saa længe borte, at han begynder at ængstes; endelig hører han ham nærme sig og bede Noureddin hjælpe sig op. Denne forlanger Lampen først udleveret; men Aladdin, der har begravet den mellem alle de Ædelstene, han har plukket i Hulen og bærer i sin Kjortelflig, vil ikke aflevere den, før han er kommen helt op af Hulen. Af Frygt for, at Aladdin derved skal blive Lampens Ejermand, støder Noureddin ham heftigt tilbage og lukker Fjældet.

2den Scene.

Den underjordiske Hule.

Lampens Aand ses i Baggrunden, omgivet af Hulens tjenende Aander. Han klager over, at Lampen er forsvunden; og dog har dens Ejermand ingen Magt over ham, saa længe han er under Jorden. Med et Brag forsvinder han. Aladdin styrter ind, raabende om Hjælp, til han afmægtig synker om. Under hans Søvn komme Hulens Aander, Bjergaller og Gnomer; de stimle sammen i vilde Dandse. Samtidigt viser Gulnare sig i Drømme over Aladdins Leje. Aladdin ser sig forfærdet om og anraaber i sin Fortvivlelse knælende Allah om Bistand. I det samme kommer han til at støde Nureddins Tryllering mod et Klippestykke. Ringens Aand viser sig for ham og spørger, hvorhen han skal føre ham; Aladdin forlanger at føres op paa Jorden; Aanden drager ham med sig.

2den Act.

1ste Scene.

Morgianes Stue.

Morgiane har med Bekymring iagttaget Aladdins underlige Væsen og blege Kinder. Hun udspørger ham om Grunden Han fortæller

hende da om sin Kjærlighed til Gulnare; hvorledes han hver Dag, naar hun gaar til Badet, gjemmer sig paa hendes Vei for at kunne betragte hende, og hvorledes Prindsessen løfter sit Slør fra Ansigtet til Tegn paa Gjenkjendelse Morgiane bliver forfærdet og beder ham slaa de Griller af Hovedet, men for at vise hende, at det ikke er Hjernespind, fortæller han, at, da han en Morgen listede sig ind i Sultanens Have, tilkastede Prindsessen ham den Rosenknop, som han viser Moderen Morgiane ytrer sin Forundring og minder Aladdin om den kostbare Morgengave, som Sultanen fordrer af sin Datters Brudgom. Aladdin viser Moderen den Skat af Ædelstene, som han har bragt med fra Hulen. Morgiane bliver saa forbauset, at hun lover at bringe den som Gave til Sultanen. Aladdin fortæller om Noureddin og Hulen og mindes derved Lampen; han tager den frem og vil pudse den, inden han sælger den. Idet han gnider paa den, viser Lampens Aand sig. Morgiane falder i Besvimelse af Skræk. Aanden spørger, hvad Aladdin forlanger. „Et Maaltid Mad“ svarer Aladdin, og da det strax bringes ham, begjærer han langt mere. Han forlanger Gulnare til Brud endnu samme Dag og et prægtigt Slot til Bolig.

2den Scene.

Hytten forvandles til Forgaarden i en stor Pragtbygning. Aladdin hjælper sin Moder op, og faar hende til skyndsomst at søge Sultanen med Morgengaven. To Alfer vise sig, usynlige for Aladdin, og føre ham ind i Badekamret for at skænke ham Sundhed og Styrke.

Folket strømmer fra Gaden ind i Slotsgaarden, ser sig om til alle Sider, forbauset over denne Bygning, som saaledes er skudt i Veiret. Det vil omsider bryde ind i det Indre af Slottet, men standses ved Lyden af Sultanens Parademarsch. Sultanen, der kommer med Viziren og Følge, hyldes af Folket. Han opfordrer til at takke Allah for Slottet, som han formoder er en Gave fra Guderne til Ispahan.

Under Bønnen viser Aladdin sig i en straalende Dragt udenfor Badekamret.

Noureddin aner ved Synet af Trylleslottet Lampens Magt; da han ser Aladdin, bliver han vis i sin Sag. Han vil se at

faa Lampen i Hænde og lister sig ind i Badekamret for at søge efter den.

Aladdin nærmer sig Sultanen, han nævner sit Navn og erklærer sig for Slottets Eiermand og beiler til Prindsessen. Sultanen begjærer Morgengaven, som Morgiane overrækker Aladdin. De funklende Ædelstene behage Sultanen i saa høi Grad, at han strax erklærer Aladdin for sin Svigersøn. Folket tiljubler dem.

Da Alle ere dragne bort, lister Noureddin sig ud af Badekamret med Lampen, som den uforsigtige Aladdin har ladet blive derinde.

3die Act.

Sal i Sultanens Palads.

Gulnare venter paa den Brudgom, som hendes Fader har bestemt for hende. Hun kjender ham ikke og aner mindst, at det er den samme Aladdin, hvem hendes Tanker søge, i Mindet om hin Morgen, da hun i Haven skænkede ham Rosenknoppen.

To af hendes Terner komme løbende og fortælle om Bryllupstoget, som nærmer sig. I sin Fortvivlelse vil hun flygte bort, men Ternerne holde hende tilbage. Flere Terner træde ind ved hendes Skrig De søge at berolige hende og opfordre hende til at betro sig til dem. Hun fortæller under deres levende Deltagelse om Mødet med Aladdin; de love hende deres Bistand til et Forsøg paa at forhindre Ægteskabet med den fremmede Prinds.

Et Sendebud melder Brudgommens Ankomst. Bryllupstoget træder ind, og idet Sultanen forestiller Aladdin for Gulnare, gjenkjender hun i ham den Elskede Begge udbryde i Glæde ved Gjensynet, og Brudefølget tager Del i Jublen.

En Dands af Slavinder forherliger Festen.

Viziren minder Sultanen om Brudedandsen. Da stiger pludselig Hulens Aander frem, omslynge Gulnare og drage hende med sig under et Tordenbrag, thi Noureddin benytter Lampens Kraft.

Alle forfærdes.

Aladdin staar pludselig i sin fattige Dragt, og da et Sendebud samtidig forkynder Sultanen, at Aladdins Slot er forsvundet, styrte Alle rasende ind mod den Ulykkelige. De beskylde ham for Svig og Trolddom. Viziren raader dog Sultanen til at skaane hans Liv, da Aladdin er den eneste, der formaar at bringe Gulnare tilbage.

Sultanen giver ham 40 Dages Frist, men overvældes saa stærkt af sin Sorg, at han falder i Afmagt.

Aladdin samler alt sit Mod i Haabet om at gjenvinde Gulnare, medens Hoffolkene truende omringe ham.

4de Act.

1ste Scene.

Kirkegaarden.

Aladdin er af Sorg og Træthed slumret ind paa sin Moders Grav. Han vaagner og fantaserer om sin Moder og Hulen. Han troer sig endnu indespærret der og paakalder Allahs Hjælp. Da mindes han pludselig sin Ring og kommer til sig selv igjen. Han støder Ringen mod sin Moders Gravsten. Aanden viser sig og fører Aladdin, paa hans Bud, til Gulnare.

2den Scene.

Forgaarden i Aladdins Slot.

Udenfor Buerne i Baggrunden ses, ikke Ispahans Gader, men et stort Ørkenlandskab, som Gulnare tankefuld betragter.

Noureddin nærmer sig og trygler om hendes Kjærlighed. Hun støder ham tilbage med Foragt. Han træder truende hen til hende og vil gribe hende; da viser Aladdin sig i Baggrunden, og Gulnare kaster sig i hans Arme.

Aladdin opfordrer Noureddin til at kæmpe med ham i ærlig Kamp om Lampen, Nureddin afviser det med Haan, tager Lampen frem og kalder paa Aanden, for at knuse den Forvovne, men

i det samme dræbes han af Aladdin, der griber Lampen og befaler Aanden at kaste Noureddins Lig i Hulen og at føre Slottet tilbage til Ispahan.

Slottet flyver gjennem Luften, Ørkenlandskabet forsvinder og Gaderne i Ispahan komme efterhaanden frem paany.

Folket stormer ind og hilser paa det tilbagekomne Slot samt paa Aladdin og Gulnare.

Da træder Visiren frem og bringer Budskabet om Sultanens Død. Aladdin udraabes som hans Efterfølger, og Folket hylder og tiljubler den nye Sultan.

CARL HOHLENBERG. — KJØBENHAVN